

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [Redacted]

1

לפני כב' השופטת רות לורד, סג"נ – אב"ד
כב' השופט צבי דותן
כב' השופטת עירית וינברג-נוטוביץ

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

[Redacted]

הנאשם

2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

נוכחים:

ב"כ המאשימה – עו"ד פורן
ב"כ הנאשם – עו"ד שלומציון גבאי-מנדלמן
הנאשם בעצמו

הכרעת דין

החלטנו לזכות את הנאשם מחמת הספק.

השופטת עירית וינברג נוטוביץ

כתב האישום והרקע העובדתי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בשנת 2008 או בסמוך לכך הציג עצמו בכזב, כמי שמסוגל לרפא מחלות ולברך את הפונים אליו בכרכות שונות, לרבות מציאת זיווגים.
2. במהלך שנת 2008 או בסמוך לכך פנתה אליו אסתי, שלא היתה נשואה, כדי שיברך אותה שתמצא זיווג טוב ותתחתן במהרה. לאחר שנישאה, רצתה להודות לנאשם על ברכתו.
3. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בסמוך ליום 26.6.08 (מועד התונתה של אסתי) הגיעו אסתי, אחיותיה ואביה לביתו של הנאשם ברחובות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [Redacted]

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
4. באותו מועד, לאחר שהנאשם שמע שאחותה של אסתי, רחלי (להלן: "רחלי") סובלת ממיחושים בבטנה, הוא הורה לה לשכב על גבה על המזרון, הניח את ידו על בטנה התחתונה, דקר את מצחה עם סיכה והסביר לה שבכך הוא "משחרר לה אנרגיות שליליות".
5. בהמשך פנה הנאשם למתלוננת, אחותה של אסתי, ילידת 1986, ושאל לשלומה. המתלוננת סיפרה לנאשם כי נפרדה לאחרונה מבן זוגה וכי היא מדוכדכת עקב הפרידה.
6. בתגובה, דפדף הנאשם בספר תורה ואמר למתלוננת שתגייד לו מתי לעצור וכשעשתה כן, קרא הנאשם בדף בו עצר ואמר לה כי עליה לחזור אל בן זוגה, ממנו נפרדה. המתלוננת בכתה בעקבות דבריו והוא אמר לאחיותיה ואביה לצאת מהחדר ולהשאירם לבד.
7. לאחר שנותרו לבד בחדר, הורה הנאשם למתלוננת לשכב על המזרון על גבה, שאל אם היא סובלת מבעיות בבטנה, משהשיבה בחיוב, מישש את בטנה מעל ומתחת לחולצתה, כשבהמשך נגע בבטנה התחתונה.
8. הנאשם שאל את המתלוננת אם היא סובלת מבעיות בקינם. אחסי מין וכשהשיבה בחיוב, הורה לה להמשיך לשכב ולפשוט את מכנסייה ותחתונייה. המתלוננת עשתה כן משהאמינה שהדבר יסייע לטיפול בבעיותיה ובמצבה הנפשי הירוד.
8. הנאשם החל ללטף את איבר מינה של המתלוננת והחדיר לתוכו את אצבעותיו. משקפאה המתלוננת ונאלמה דום, לקח הנאשם נר נשמה שהיה בחדרו, מרת שעווה על אצבעותיו ואמר למתלוננת שעליה להירגע וכי מדובר ב"מעשה טהור" ושוב החדיר את אצבעותיו עם השעווה לאיבר מינה, מספר פעמים.
9. לאחר שסיים, התלבשה המתלוננת ויצאה מחדרו של הנאשם בוכיה ונסערת.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

[Redacted]

16. 1 מיד לאחר סיום הטיפול, אמרה המתלוננת לבני משפחתה שנראה לה שהנאשם עשה
 2 משהו "ממש לא בסדר" וכי "דחף לי אצבעות" ויום לאחר מכן סיפרה על כך
 3 לפסיכולוגית שלה.
 4 התלונה הוגשה רק בחלוף כחמש וחצי שנים וגרסת הנאשם הינה שכלל לא זוכר את
 5 המפגש והטיפול במתלוננת וברחלי, ומכל מקום אם טיפל במתלוננת עשה זאת בדרך
 6 שנהג לטפל במטופלותיו ללא כל נגיעות בעלות אופי מיני.
 7

ההכרעה

17. 10 לאחר בחינת הראיות, שמיעת העדים, עיון במסמכים שהוגשו ובמכלול הנסיבות,
 11 אציע לתבירי להרכב לקבוע כי לא הוכח מעבר לספק סביר שהנאשם ביצע את המעשה
 12 המיני המיוחס לו.
 13

14 יאמר כבר עתה, אין בהכרעה כדי לומר שהמתלוננת משקרת, מעלילה, ניכר שהיא
 15 מעידה על דברים שמאמינה שהוותה אותם, ניתן היה להתרשם שאין היא מבקשת
 16 להפליל את הנאשם, אין היא מעצימה או מגזימה בתיאוריה ואף הציגה באופן כן
 17 ואמיתי את הבלבול שחשה, את הספקות שניכרו בה ביחס לאירוע ואת מצבה הנפשי
 18 בטרם הנאשם נגע בה.
 19 המתלוננת גם העידה בכנות שלא חוותה את האירוע באירוע טראומתי.
 20

21 מנגד, ההגנה הבטיחה לעדות שלוש מטופלות של הנאשם שתיארו כי חונתחושות מיניות
 22 לקבוצת נגיעה של הנאשם בבטון התחתונה, כפי שנהג לטפל, ויש גם בכך כדי לעורר
 23 ספק שמא תחושותיה של המתלוננת נבעו מנגיעותיו הכשרות של הנאשם. אין בכך כדי
 24 לקבוע שהמתלוננת טעתה כשחשבה שהנאשם החדיר אצבעות לאיבר מינה אך לא ניתן
 25 לשלול אפשרות כזו.
 26

27 מעבר לעדויות ההגנה, הצטרפו להן נסיבות מיוחדות ורבות שגם אם כל אחת בפני
 28 עצמה אין בה כדי להביא לזיכוי הנאשם, הרי יש בהצטברותן ובהצטרפותן יחד להוות
 29 משקל נגד לעדות המתלוננת ועדי התביעה האחרים ולעורר את הספק הסביר המוביל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' ~~_____~~

1 לזיכוי של הנאשם. ואלה הנסיבות: מצבה הנפשי של המתלוננת עובר לאירוע, אי
 2 זכירת פרטים מהותיים מהאירוע, כבישת התלונה על פני שנים רבות, העובדה שבני
 3 המשפחה שוחחו על האירוע במשך השנים באופן שנוצר תיאום לא מכוון ביניהם,
 4 היחסים המיוחדים שהיו לאסתי עם הנאשם, העובדה שבני המשפחה המתינו
 5 למתלוננת מחוץ לדלת, העדר חיזוק אובייקטיבי לעדות המתלוננת, מחדלי חקירה
 6
 7 וכו'.

ולנימוקים בהרחבה

מצבה הנפשי של המתלוננת

18. המתלוננת ובני משפחתה העידו כי ביום האירוע המתלוננת הגיעה אל הנאשם במצב
 19 נפשי מעורער. המתלוננת חזרה זמן קצר לפני כן מטיול בדרום אמריקה, נפרדה מחבר
 20 שהכירה שם לאחר קשר בן שלושה חודשים וחוותה את הפרידה בצורה קשה.
 21 המתלוננת תיארה את מצבה הנפשי כך "הייתי ממש מרוסקת ועצובה" (עמ' 17 שו' 3)
 22 "ובאמת שהייתי במצב קטסטרופאלי כי כמה ימים קודם בן זוגי נפרד ממני והייתי
 23 ממש מרוסקת, לא קמתי מהמיטה והייתי ממש בדיכאון" (שם, שו' 11-12).
 24 אסתי והאב העידו, אף הם, על מצבה הנפשי הרגיש של המתלוננת באותם ימים (עמ'
 25 46-47 לפרו', עמ' 66 שו' 26-27), עוד לפני שהגיעה אל הנאשם.
 26 המתלוננת העידה כי לאחר שהנאשם סיים לטפל ברחלי ופנה אליה ובנוכחות בני
 27 משפחתה, הוא פתח איזה "ספר קדוש" ולאחר שדפדף בו, ביקש שתורה לו מתי לעצור
 28 וכשעצר, פתח בספר ואמר לה שהיא צריכה לחזור לבן הזוג שנפרדה ממנו. בעקבות
 דבריו המתלוננת פרצה בבכי "התחלתי ממש לבכות והייתי מאוד נסערת" (עמ' 18 שו'
 14-15, 23-24).
21. באותו שלב בני משפחתה יצאו מהחדר והמתלוננת נותרה עם הנאשם לבד.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

~~תלמידי בית דין~~

1 בשאלה האם בני המשפחה יצאו מיוזמתם מחדרו של הנאשם או יצאו לבקשת
 2 הנאשם, העדויות לא היו עקביות :-
 3 המתלוננת העידה שהנאשם ביקש מכולם לצאת (עמ' 18 שו' 25, עמ' 32 שו' 19-23) וכך
 4 על פי זכרוננו של האב.
 5 אסתי העידה שאינה זוכרת אם יצאו מיוזמתם מהחדר או שהנאשם ביקש שיצאו (עמ'
 6 46 שו' 26-29). ובחמשך :- "אני לא זוכרת בדיוק מי הציע שנצא, אבל בגלל שהיא
 7 היתה במצב לא טוב, יצאנו כדי שיטפל בה בנפרד".
 8 בין אם יציל את בני המשפחה מהחדר נעשתה לבקשת הנאשם ובין אם ביוזמתם, על פי
 9 עדות המתלוננת ובני משפחתה הם יצאו בשל חיותה בוכיה ונסערת, לפני שהנאשם
 10 החל לגעת בה, דהיינו המגע הפיזי של הנאשם במתלוננת נעשה, לאחר מכן, כשהיא
 11 במצב נפשי רגיש ושבחיה וכשהיא בוכיה ונסערת.

12
 13 22. המתלוננת העידה כי הגישה את התלונה כחמש וחצי שנים לאחר האירוע מאחר והיתה
 14 במצב נפשי לא טוב ולא היתה בשלח להתחיל בהליך משפטי. בהמשך הוסיפה כי
 15 חששה מהכוחות של הנאשם שיפגע בבני משפחתה. "הסיבה שהגשתי את זה לפני
 16 שנה כי הייתי במצב מאוד טוב בחיים שלי, הייתי עם בן זוג, עבדתי וגם עשיתי
 17 הכשרה מעשית בכלא" (עמ' 22 שו' 30-32).

18
 19 יוצא, איפוא, כי אין המדובר בזכרון מודחק, שכן המתלוננת זכרה את האירוע ודיברה
 20 עליו בפתיחות מיד לאחר התרחשותו ובהמשך, עם בני משפחתה במהלך השנים.
 21 המדובר בתלונה כבושה, כאשר כבישתה פגעה ביכולתו של הנאשם לזכור את
 22 המתלוננת, את האירוע ולהתייחס פרטנית למפגש עמה.

הטיפול ברחלי

23
 24
 25
 26 23. הנאשם טיפל ברחלי, אחות המתלוננת לפני הטיפול במתלוננת, כשבני המשפחה נכחו
 27 בחדר.
 28 המתלוננת העידה על הטיפול ברחלי :- "יש מזרון על הרצפה, הוא אמר לה תשכבי
 29 והיא שוכבת על הגב. לא זוכרת בדיוק מה אמר כי הוא ברח וכך עשה איזה תנועות עם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

12-13-14-15-16-17-18-19-20-21-22-23-24-25-26-27-28-29-30-31-32-33-34-35-36-37-38-39-40-41-42-43-44-45-46-47-48-49-50-51-52-53-54-55-56-57-58-59-60-61-62-63-64-65-66-67-68-69-70-71-72-73-74-75-76-77-78-79-80-81-82-83-84-85-86-87-88-89-90-91-92-93-94-95-96-97-98-99-100

1 הידיים. הוא גם נגע. אני זוכרת שהוא קצת שם יד על הבטן וזה היה נראה קצת מוזר
2 אבל שלושתנו היינו בחדר ואני זוכרת את רחלי קצת מדגישה לא נוח, אבל שלושתנו
3 היינו בחדר ולא חשבנו שמשוהו לא בסדר. הוא לא נגע לרחלי במקומות, טיפה בבטן
4 למטה, אבל הוא בעיקר ברך עם הידיים ואני זוכרת את הדקירה במצח שירד לה דם"
5
6 (עמי 18 שו' 5-10).

7 24. על כך גם העידה אסתי: "ביקש ממנה לשכב ועשה לה כל מיני דברים בבטן
8 התחתונה, כשאנחנו בחדר, זה טיפה היה נראה לי קצת גולש למפשעה וזה עדיין היה
9 פחות או יותר בגבול הסביר" (עמי 46 שו' 24-25).

10 25. רחלי לא מסרה עדות במשטרה שיתכן שאילו נמסרה, היה בה כדי לשפוך אור על
11 הכאבים מהם סבלה לפני הטיפול, פרטי הטיפול, המקומות בהם נגע הנאשם בגופה,
12 התחושות שחשה במהלך הטיפול ולאחריו ועוד. לכך חשיבות נוכח גרסת ההגנה
13 הכוללת את עדות הנאשם אודות דרך הטיפול שלו הכוללת נגיעות בבטן התחתונה וכן
14 עדויות עדות ההגנה אודות תחושותיהן כתוצאה מהטיפול, תחושות בעלות אופי מיני.
15
16
17
18

האירוע המיני במתלוננת

19 26. המתלוננת תיארה שלאחר שאמר לה כי היא צריכה לחזור לבן זוגה והיא פרצה בבכי,
20 בני משפחתה יצאו מהחדר והנאשם אמרה לה לשכב על המזרון. היא נשכבה על הגב
21 "ואז הוא התחיל לעשות לי מה שהוא עשה לרחלי, לברך בלי לגעת (מדגימה תנועות
22 ידיים) ואז אני זוכרת שהוא רכן מעלי ואז התחיל לגעת לי בבטן וזה היה נראה לי מה
23 שהוא עשה לרחלי בהתחלה אז לא חשדתי או משוהו ולא היה נראה לי מוזר. אז הוא
24 התחיל להחליק את היד פנימה מתחת למכנסיים. אני לא זוכרת במדויק אם
25 המכנסיים ירדו או לא, אני כן יודעת בדיוק להגיז שהיד היתה באזור האינטימי
26 והגיעה לשם. אז הוא גם לקח שעווה של נר נשמה וגם הגיע לשם עוד פעם וממש
27 הכניס את האצבע פנימה. בשלב הזה אני זוכרת את עצמי קופאת ולא מבינה מה
28 קורה. הוא הרגיש שאני מאד מתוחה אז הוא לקח שוב את השעווה ואמר לי אל
29 תפחדי, אני זוכרת אותו מחייך אלי ואומר לי אל תפחדי זה טהור (מדגימה עם שתי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

- א. העדה מ.ו. (עורכת דין במקצועה) הגיעה לנאשם בעקבות בעיות פוריות. לדבריה הנאשם אמר לה לשכב על המיטה ולהרים את התולצח. "הוא הוציא שמן של הנר, סימן לי על הבטן התחתונה ציור כזה סימן כמו מגן דוד או משולש, בבטן התחתונה והרגשתי בפנים חום לוחט בתוך הגוף והרגשתי כמו רטט, היה לי קשה לקום בהתחלה" (עמ' 41 שו' 21-17). "מתחת לטבור הוא סימן לי סימן כמו מגן דוד כאילו סימן את המקום שבו יהיה הריון...". כשנשאלה מה זה למטה השיבה "פנימי, זאת היתה תחושה כזאת, אי אפשר לתאר במילים, פנימי בבטן למטה, הרגשתי עוצמה חזקה, רטט". כשנשאלה האם היא מתכוונת לתחושות באיבר המין השיבה "כן. משהו פנימי שאני הרגשתי". לדבריה הסתכלה לראות מה הנאשם עושה והוסיפה "כתוצאה מהשמן שהיה חם, הוא סימן לי ומרגישים וגם אחרי שהוא קם, אני לא קמתי מיד, אני זוכרת שהיה משהו באוויר, משהו באויר כאילו מתבשל, הרטט בפנים מתוך הגוף ולא קמתי מיד. הרטט גם הרגשתי באיזור איבר המין" (עמ' 43 לפרו').
- ב. העדה ד.ג. (רנטגנולוגית במקצועה) הגיעה לנאשם לטיפול בעקבות כאבים חזקים בבטנה. בטיפול הנאשם "עשה תנועות סיבוביות על הבטן... כל מה שהרגשתי זה היה מין חום נוראי בכל הגוף". העדה לא ידעה לפרט כי לדבריה כל כך סבלה מכאבים באזור הבטן בעת הטיפול, כך שלא יכלה למקד את תחושת החום שחשה. "התחושה היתה כללית של חום נוראי" (עמ' 46 לפרו').
- ג. העדה ל.ש. (מורה במקצועה) טופלה אף היא ע"י הנאשם בעקבות שלפוחית רגיזה. הנאשם עשה לה טיפול בבטן. לדבריה הוא מרח לה משחה שהוא רוקח בעצמו, הוא חשף את בטנה והוא שם מן משולש, מגן דוד. העדה תיארה "הרגשתי חום. הרגשתי מין חום כזה, משהו נורא מוזר, אני נשבעת שהתחושה ליוותה אותי כמה ימים. תחושה של חום בפנים כזה, אני לא יודעת איך להסביר את זה, לא מגע". התחושה של החום היתה "למטה באיבר המין" (עמ' 51 לפרו'), ובהמשך "הרגשתי (באיבר המין) תחושה מוזרת, של חום עם זרימה" (עמ' 52 שו' 15).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

25012-12-15
[REDACTED]

1
 2 ד. ההגנה הגישה גם מכתב תודה שנכתב ע"י מטופלת של הנאשם א.ע. (ת/2) שעל
 3 פי האמור במכתב נאנסה בגיל 11 ע"י אביה החורג והבן שלו, במשך 5 שנים.
 4 לדבריה חברתה היתה עמה בחדר בעת שהנאשם נגע בבטנה: "שכבתי על
 5 הרצפה והוא עיסה לי את הבטן סביב הטבור, הכל חזר אלי ברגע שנגע לי
 6 בבטן, הרגשתי כאילו האבא החורג שלי שוכב מעלי ונוגע באיבר האינטימי
 7 שלי. כל הטיפול הייתי בעיניים פתוחות בהכרה. ברגע שנגע לי ברגל הזרמים
 8 בגוף הפסיקו".

9 המכתב אינו נושא תאריך, כותבת המכתב לא התייצבה לעדות ולכן משקלו
 10 של המכתב אינו רב.
 11

12 40. כאמור עדות ההגנה הותירו רושם מהימן. מדובר בנשים בוגרות שניכר היה שהעידו
 13 על תחושות שחוו בזמן ואחרי הטיפול ע"י הנאשם.
 14 העדות מ.ו. ו- ל.ש. נכנסו לטיפול אצל הנאשם ללא כאבים מוקדמים באזור בטן ולכן
 15 תיאור תחושותיהן בזמן ואחרי הטיפול מפורט ואמין. עדותה של ד.ג. שהגיעה לטיפול
 16 כשהיא מתפתלת מכאבים פחות מפורטות ובעלת משקל נמוך יותר.
 17

18 41. בעדויות עדות ההגנה המתארות תחושות חזקות באיבר המין, בלא שהיה כל מגע
 19 באיזור זה, יש כדי לעורר ספק בשאלה האם הנאשם אכן החדיר את אצבעותיו לאיבר
 20 מינה של המתלוננת או שמא המתלוננת חשה תחושות אלה באיבר מינה בעקבות
 21 הנגיעות שנגע הנאשם בבטנה התחתונה (ולא באיבר מינה), כפי שנגע באתותה רחלי
 22 או במי מעדות ההגנה.
 23
 24
 25

עדות הנאשם

26
 27 42. הנאשם כאמור הכחיש כל מעשה מיני או מעשה אסור, הדגיש שאינו זוכר את
 28 המתלוננת כלל ואינו זוכר שטיפל בה. כך בהודעתו ת/1 וכך בעדותו בבית המשפט.
 29 הנאשם אף העיד שאינו זוכר את אסתני שהיתה מקורבת אליו (ת/1 שוי 18) ובשים לב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

[REDACTED]

1 ליחסים הקרובים ביניהם והיותה "בת בית" בביתנו, עדותו בנקודה זו לא הותירה
 2 רושם מהימן.
 3 במשטרה ובבית המשפט מסר כי הדלת לחדר הטיפולים פתוחה, דלת חריצים ללא
 4 מפתח ועדותו זו לא נסתרה (ראה נ/6).
 5 בעדותו העיד כי הטיפולים שהיה עושה חזרו על עצמם. יש לו משחה ומחטים. יש נרות
 6 שהוא מדליק "לצדיקים" ומהעודף הוא עושה את המשחה. הוא עושה הקזת דם בכל
 7 הגוף באמצעות מחטים, ועושה מגן דוד בבטן עם שעווה וכותב את שם השם. תיאורו
 8 זה מתיישב עם עדויות עדות ההגנה.

9
 10 הנאשם בעדותו לא היה עקבי. כך טען שאינו מדבר עם המטופלים והם אינם אומרים
 11 לו מה הבעיה ממנה סובלים (עמ' 87 שו' 26). הוא יודע מעצמו איזה טיפול להתאים
 12 להם. אמר שמטפל בכולם באותה דרך ובהמשך "זה כל אחד משהו אחר" (עמ' 90 שו'
 13 12), בהמשך אמר שנוגע בבטן רק כשיש סרטן (עמ' 91 שו' 10) ולאחר מכן חזר בו (עמ'
 14 37 לפרו' 18.2.15 שו' 22) ועוד.
 15 כשנשאל אם לא היה זה מוזר בעיניו שלאחר הביקור של אסתי ומשפחתה בביתו אסתי
 16 נעלמה, השיב שכולם נעלמים אחרי שהם נעזרים בו.

17
 18 43. גם אם עדותו של הנאשם לא הותירה רושם מהימן וניתן היה להתרשם שהוא מתחמק
 19 ומתחכם, גרסתו העיקרית שאין הוא זוכר את המפגש עם אסתי, אחיותיה ואביה
 20 לאחר החתונה אינה בלתי סבירה, בשים לב לשנים הרבות שתלפו מאז. כפי שהעידו
 21 המתלוננת ובני משפחתה, עשרות רבות של אנשים פקדו את ביתו של הנאשם וביקשו
 22 להיעזר בכוחותיו, בטיפוליו ובברכותיו ובמשך השנים טיפל במאות אנשים. גרסתו
 23 לפיה אף אם טיפל ברחלי ובמתלוננת באותו מפגש, מאחר והיו אלה טיפולים
 24 שגרתיים, לדבריו, אין הוא זוכר אותם, ולא ניתן לקבוע שמדובר בגרסת בלתי הגיונית
 25 או מופרכת.

מחדלי חקירה

26
 27
 28
 29 44. שני מחדלי חקירה עולים ממסכת הראיות בתיק זה, גם להם משקל מסוים בהכרעה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

ת"מ 350 מדינת ישראל נ' [redacted]

- א. חסרונו עדותה של רחלי – רחלי שטופלה ע"י הנאשם דקות ספורות לפני
הטיפול במתלוננת לא מסרה עדות במשטרה, לדברי בני משפחתה, בשל
מגוריה בחונג-קונג. עדות כזו יכולה היתה לשפוך אור על הטיפול עצמו, על
גבולות המגע שהנאשם נגע בבטנה התחתונה, על התחושות שחשה בעקבות
הטיפול, אם חשת, מה אמרה למתלוננת כשזו התלוננה כי חשה החדרת
אצבעותיו של הנאשם שימוש בשעוות נר כן או לא ועוד.
לעובדה שהנאשם טיפל ברחלי בנוכחות בני המשפחה כשנגע בבטן התחתונה
(אפילו עד אזור המפשעה) באופן שהביך את הנוכחים בתדר, יכול להיות משקל
ומשמעות ביחס לאשמתו של הנאשם.
מעדויות בני המשפחה עולה שהם דיברו על האירוע סמוך לאחר התרחשותו
וניתן להניח שרחלי והמתלוננת שוחחו על הטיפול שעברו ועל התחושות שחשו
בעקבותיו. להזכיר, המתלוננת ורחלי הלכו לטבול בים אחרי הטיפול ועל פי
חזרתו של הנאשם. לא הובאה בפנינו כל עדות ביחס לטיפול ברחלי וניתן
להניח שעדות כזו יכולה היתה לשפוך אור על האירוע.
- ב. תעדר פלט שיחות – ב"כ המאשימה בסיכומיה ביקשה ליחס משקל של ממש
לעדויות של אסתי כי התקשרה אל הנאשם ממכוניתה לאחר שבני המשפחה
עזבו את ביתו ושאלה אותו מדוע המתלוננת בובה. הנאשם השיב שהוא עשה
לה טיפול חדש, הוא עשה זאת גם למגשהי ממכון ויצמן, וזה יהיה בסדר.
למחרת הנאשם התקשר אליה פעמיים, למרות שמעולם לא התקשר אליה,
קודם לכן, היא לא ענתה והוא השאיר הודעות במשילבו (עמ' 48 שוי 19-11).
הנאשם מכחיש את הדברים מכל וכל.
- המדובר בעדות שיש בה כדי לתמוך בגרסת המתלוננת בדבר מעשים חריגים
שכן העובדה שהנאשם התקשר ביום למחרת לאסתי, תוך חריגה ממנהגו,
יכולה להצביע על חששותיו מהשלכות אפשריות של המעשים שנעשו
במתלוננת וניסיונו אולי למנוע זאת.
עם זאת, לאור הזמן הרב שחלף מאז האירוע ועד להגשת התלונה וטשטוש
הזיכרון בעקבותיו, קיים קושי ליתן משקל כה רב לעדות אסתי בנקודה זו,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' ~~5386/05 אל חורטי נ' מדינת ישראל~~

1 כשמדובר בראיה לחיזוק עדות המתלוננת, מקום בו ניתן היה להציג ראיה
2 אובייקטיבית בדמות פלט שיחות שיכול היה לחזק את עדותה של אסתי ובכך
3 לחזק את עדות המתלוננת ולא הוצג פלט כאמור, מהווה הדבר מחדל חקירתי.
4

5 ג. בע"פ 5386/05 אל חורטי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) (18.5.2006) :-

6 "נפקותו של המחדל תלויה בתשתית הראייתית שהניחה התביעה
7 ובספקות אותם מעורר הנאשם, והשלכותיו תלויות בנסיבותיו של
8 כל עניין ועניין: "אכן, יש נסיבות שבהן כרוכה אי עריכת בדיקה
9 או אישום הודעה על ידי המשטרה, באבדן ראיה חשובה, ולעתים
10 אף תיונית, הן לתביעה והן להגנה. כאשר 'חסרה' ראיה כאמור
11 לתביעה נזקף ה'מחדל החקירתי' לחובתה, שעה שגערך מאזן
12 הראיות ונדונה השאלה האם הרימה התביעה את נטל ההוכחה
13 המוטל עליה. ואילו מקום שהעדרה של הראיה 'חסר' להגנה,
14 תוכל זו להצביע על ה'מחדל' כשיקול בדבר קיומה של ה'אפשרות'
15 הנטענת על ידה, הכול בהתאם לנסיבות המיוחדות של העניין
16 הנדון".
17
18

מהימנות המתלוננת

19
20 45. המתלוננת מסרה בכנות ופתיחות את פרטי האירוע, כפי שהיא מאמינה שחוותה אותם
21 ועדותה הותירה רושם חיובי. ניתן היה להתרשם שהיא אינה מעצומה או מגזימה,
22 ואולי אף לחיפך. לדוגמא כשאמרה שהאירוע לא היה טראומתי עבורה (עמ' 38 שו'
23 27), כששבה והעידה על הבלבול שחשה בעקבות האירוע, שבשלב הראשוני לא היתה
24 בטוחה שמה שקרה הוא לא בסדר (לדוגמא עמ' 20), עדותה כי למרות המעשה שעשה
25 בה הנאשם, הלכה לטבול עם רחלי ביס, כפי שהנאשם אמר לה לעשות (עמ' 19 שו' 28),
26 כשהציגה את מצבה הנפשי בעת שהגיעה אל הנאשם, מבלי להמעיט או ליפות (עמ' 17
27 שו' 10-11) וכו'.
28 המתלוננת גם מסרה על האירוע מיד לאחר התרחשותו לבני משפחתה ולפסיכולוגית
29 המטפלת ויש בכך לחזק את מהימנותה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

מדינת ישראל נ' [REDACTED]

1 עם זאת, יש בהצטברות הנסיבות בתיק זה, כפי שפורט, כדי לעורר ספק בשאלה האם
2 המעשים שהמתלוננת העידה עליהם אכן התרחשו או שמא המתלוננת טעתה ופירשה
3 לא נכון תחושות שחשה בעקבות הטיפול.
4

5 הפסיקה הכירה בקיומו של פער אפשרי בין האופן בו חוותה או פירשה המתלוננת את
6 התרחשויות לבין ההתרחשויות בפועל.
7 ועל כך נפסק בע"פ 7220/05 נימר נ' מדינת ישראל (פורסם בבנו) (31.5.07) מפי השופט
8 רובינשטיין:

9 "... השאלה היא איפוא האם אמרה המתלוננת אמת "אובייקטיבית",
10 אמת עובדתית כהווייתה, או את האמת שלה, דברים שהאמינה בהם
11 כשלעצמה, סובייקטיבית, אך הרקע האמור מביא להטלת ספק, המצטרף
12 להיעדר חיזוקים אובייקטיביים לגירסה... השאלה היא של "מהימנות
13 אובייקטיבית" מול "מהימנות סובייקטיבית". בנסיבות בני אנוש יתכן כי
14 עד יעיד דבר שהוא מאמין בו ביותר, וגירסתו תהא מפורטת ומשכנעת,
15 אלא שהיא עשויה לנבוע מטעות, או ממצב נפשי, ועל כן בסופו של יום
16 הקושי הוא לייחס לדברים מהימנות "אובייקטיבית"."
17

18 מותב זה מנוסה בבחינת עדויות של קורבנות עבירות מין ומודע לכך שפעמים רבות
19 הפרטים אינם זכורים או מבולבלים או שגויים ואין לצפות מקורבן עבירות מין לזכור
20 במדויק את פרטי האירוע הטראומטי שחוות.

21 במקרה שבפנינו הצטרפו להן נסיבות, שכל אחת מהן אינה בעלת משקל מכריע
22 לכשעצמה, אך יש בהצטברותן כדי להתגבש לכלל ספק שצריך לפעול לטובת הנאשם,
23 ואמנה את העיקריות שבהן: - מצבה הנפשי של המתלוננת בהגיעה לבית הנאשם אשר
24 לפי דבריה היתה "מרוסקת" ו"במצב קטסטרופלי", בכיה של המתלוננת לפני המגע
25 הפיזי שהוסיף אף הוא למצבה הרעוע ולרגישות יתר שלה, חוסר הסבירות בכך
26 שהנאשם יבצע את המעשה המיני כשבני משפחתה נמצאים ממש מעבר לדלת,
27 כשהדלת אינה נעולה וכל אחד יכול להיכנס לחדר בכל רגע, חוסר הסבירות לכך
28 שהנאשם יפגע במתלוננת לאור קשריו הטובים והקרובים עם אחותה שבאה איתה,
29 חלוף הזמן מאז האירוע ועד הגשת התלונה, שיש בו כדי לטשטש את זיכרון המתלוננת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

[REDACTED]

1 ועדי תביעה, העובדה שהמתלוננת לא ידעה למסור פרטים מהותיים על האירוע שכן,
 2 בחלוף הזמן, אלה נשתכחו מזיכרונה, כמו מי הוריד את מכנסייה ותחתונה והאם בכלל
 3 הם הורדו, לאן החדיר הנאשם אצבע או אצבעות, מספר הפעמים, התחושות וכו',
 4 תגובתה הראשונית של המתלוננת שכללה בלבול ואי בהירות אם מדובר בעבירה,
 5 כאשר תחושות אלה השתנו לאחר ששמעה את עמדת הפסיכולוגית. ומעבר לכל אלה
 6 העדר חיזוק אובייקטיבי (הפלט).
 7

8 מנגד הנבאן עדויות ההגנה בדבר התחושות המיניות החזקות שחשו בעקבות נגיעות
 9 של הנאשם בפתן התחתונה, תוך שימוש בשעווה של נר, כפי שעשה לרחלי וכפי שעשה
 10 למתלוננת, באופן שלא ניתן לשלול שמעשיו אלה של הנאשם גרמו לתחושה של החדרת
 11 האצבעות. אין בדבריים אלה כדי לקבוע שאכן כך היה וכי המתלוננת טעתה כשחשבה
 12 שהנאשם החדיר אצבעות לאיבר מינה אך כאמור, לא ניתן לשלול זאת ודי בכך כדי
 13 לעורר את הספק הסביר. בהצטברות נסיבות אלה יתכן כי עדותה של המתלוננת הינה
 14 בגדר "אמת סובייקטיבית" וקיים קושי לייחס לעדותה מהימנות "אובייקטיבית".
 15

סוף דבר

16
 17
 18 בשים לב לכל האמור לעיל אציע לחבריי להרכיב לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום
 19 מחמת הספק.
 20

21 ס. נשיא השופטת ד. לורד - אב"ד
 22 אני מסכימה.

23
 24 תשופט צבי זיתן
 25 אני מסכים.
 26
 27
 28
 29

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

14 אוקטובר 2015

~~מס' תל. 100-10-10010-10 משפחה נוער אל נ'~~

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7
- 8
- 9
- 10
- 11
- 12
- 13

התוצאה

הוחלט כאמור בפסק דינה של השופטת וינברג נוטוביץ לזכות את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום, מחמת הספק.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום א' חשוון תשע"ו, 14/10/2015 במעמד הנוכחים.

איתמר

(Handwritten signatures and stamps)

עידית וינברג-נוטוביץ, שופטת

צבי דותן, שופט

רות לורד, שופטת, סג"ן

אב"ד

- 14
- 15
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21

תל. 100-10-10010-10 משפחה נוער אל נ'